

Εικών ἐκ τοῦ συγγράματος τοῦ Darwin : Ausdruck der Gemüthsbewegungen κ.τ.λ.

Η ΓΑΤΑ

Ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη περιγραφή τῶν πνευματικῶν ἀρετῶν τοῦ κοινοτάτου τῶν οἰκιακῶν ἡμῶν ζῴων ἐλήφθη ἐξ ἔργου τοῦ κ. Σπυρίδωνος Μηλιαράκη ἐπιγραφομένου «Ἡ Γάτα», ἐκδιδομένου δὲ προσεχῶς. Καταχωρίζοντες δὲ τὸ δεύτερον τοῦτο κεφάλαιον ὁλόκληρον, χάριν τῆς περιεργείας τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἀναγράφομεν ἀπλῶς καὶ τινα τῶν κεφαλαίων ἅτινα περιέχει τὸ εἰκονογραφημένον τοῦτο καὶ ὡς οἰκογενιακὸν ἀνεγνωσμα προωρισμένον ἔργον. «Περὶ τῶν συναυλιῶν τῆς γάτας» «Περὶ τῶν σωματικῶν αὐτῆς ἰδιοτήτων» «Περὶ τῆς φιλοστοργίας αὐτῆς πρὸς τὰ ἴδια καὶ τὰ ξένα τέκνα» «Περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν μικρῶν καὶ περὶ τῶν παιγνίων αὐτῶν» «Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς γάτας, καὶ πότε αὕτη εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα» κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΕΤΑΙ ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ

Ἡ γάτα, δυστυχῶς, παρεγνωρίσθη καὶ παρῶν ἡμερῶν καὶ μέχρι σήμερον ὡς πρὸς τὰς πνευματικὰς αὐτῆς ἰδιότητας. Γενικῆ τούλαχιστον ἰδέα ἐπικρατεῖ ὅτι αὕτη εἶνε ζῷον πανούργον, ἄπιστον, ἐγωϊστικὸν καὶ κίβδηλον τὸν χαρακτήρα, ἀνάξιον δὲ ὅλως διόλου τῆς ἡμετέρας φιλίας καὶ ἐμπιστοσύνης. Αἱ κρίσεις αὗται προέρχονται διότι συνειθίσκαμεν νὰ συγκρίνωμεν αὐτὴν πάντοτε πρὸς τὸν σκύλον, μεθ' οὗ ὅμως οὐδεμίαν δύναται νὰ γείνη σύγκρισις, διότι οὗτος μὲν εἶνε ἐκ τῶν πρώτων ζῴων, τὰ ὅποια ὁ ἄνθρωπος παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀνέθρεψε καὶ ἡμέρωσε, καὶ ἐπομένως εἶνε ζῷον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων συζῶν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ἡ γάτα εἶνε, ὡς θέλομεν ἰδεῖ εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτῆς, ζῷον νέον, νεώτατον, παραληφθὲν ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους.

Ἄλλ' ἐξετάσωμεν καὶ τινας τῶν κατηγοριῶν τούτων «Χαρακτηριστικὰ τοῦ γένους τῶν γάτων», λέγει ὁ φυσιοδίφης Γκλῆβελ, «εἶνε ἡ δολιότης καὶ ἡ λαίμαργις, ἡ εὐτολμία καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἀνάγκυσιν. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἡ γάτα

δεικνύει τὴν παρομιώδη αὐτῆς κίβδηλιαν ὅταν παίζη καὶ ὅταν θωπεύηται. Ἐὰν ὀλίγον πίεσητε αὐτὴν ἰσχυρότερον, ἢ ἐὰν δὲν ἐκτελέσητε τὰς ὀρέξεις τῆς αἰσθάνεσθε εὐθὺς τὴν ἀνταπόδοσιν διὰ πλήξεως τῶν ποδῶν ἢ διὰ νυγμοῦ τῶν ὀνύχων τῆς. Ἡ γάτα εἶνε ζῷον οἰκιακὸν καὶ ὑπηρετεῖ τὸν ἄνθρωπον μόνον ὅταν εὐρίσκη παρ' αὐτῷ εὐζωίαν, τροφήν καλὴν καὶ ἄφθονον, προφύλαξιν κατὰ τοῦ ψύχους καὶ θωπείας πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς ματαιοδοξίας τῆς ἀνθίσταται εἰς πᾶν ὅ,τι δὲν ἀρέσκει εἰς αὐτὴν, ἢ ἀποφεύγει τι ὅπως μὴ κωμῶθῃ καὶ ὑποταχθῇ εἰς τὴν βίαν... Μόνον ἐν τῷ δωματίῳ καὶ τῷ μαγειρίῳ ὑπέικει εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ἀπειλὰς τῶν κυρίων τῆς, ἐκτὸς δὲ τῆς οἰκίας οὐδένα ἀκούει. Φωνάζετε αὐτὴν ὅσον θέλετε, προσκαλέσατέ την δι' ὑποσχέσεων ἢ κολακειῶν, οὐδέποτε θὰ σᾶς ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν ὁδόν, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαίρεσεων. Ὑποτάσσεται καὶ ὑποκύπτει μόνον ἐκεῖ ἐνθα περιποιῶνται αὐτὴν, καὶ μόνον εἰς ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ χάριτας. Ἐξω τοῦ κύκλου τούτου δὲν κύπτει ποσῶς τὸν αὐχέναν, δειλὴ δὲ καὶ περίφροντις ἐκ φόβου ἐπιθέσει εἰς ἕρπητα τὴν νύκτα κρύφα ὡς κλέπτῃς, ἔχουσα πεποίησιν μᾶλλον εἰς τὸν δόλον, παρὰ εἰς τὰς σωματικὰς αὐτῆς δυνάμεις.»